

220 ř. z. stanoveny pro zákonité výsadní zástavní výdělkové daně na nemovitostech.

I slušelo dovolací stížnosti vyhověti.

(Rozh. z 6./12. 1910. R III 435/10.) K. E c k e r t, soudce.

Pohledávky na provisích z obchodů, kteréž v budoucnosti uzavřeny býti mají, nepodléhají exekuci. (§ 294., 299. ex. ř., § 3. zák. z 29. dubna 1873 č. 68. z. ř.)

Okr. soud povolil žalobkyni A. proti B., cestujícimu na provisi, pro alimentální pohledávku 520 K zabavení a prikázání k vybrání poloviční provise, jež B-ovi od zaměstnavatele C. přísluší a bylo dotyčné usnesení doručeno 9./11. 1909. A. zažalovala na to C. na zaplacení zabavené provise za dobu od 14./11. 1909 do 19./3. 1910 celkem 450 K, jelikož týž, nedbaje zabavení, provisi B-ovi dále vyplácel.

I. stolice žalobě vyhověla, II. stolice ji zamítla, III. stolice rozhodnutí toto potvrdila.

D ů v o d y:

Předpokladem nároku žalobnícina oproti poddlužníku jest, že žalobkyně zákonitým způsobem nabyla zástavní právo a obnos 450 kor., jehož se domáhá. Otázka tato byla soudem odvolacím právem popřena. Dlužník B. jest agentem na provisi a pohledávka na provisích, kteréž pobírá z obchodů ním zprostředkovaných, byla jemu zabavena. Zabavení pohledávky ve smyslu §. 294. ex. ř. předpokládá existenci pohledávky, byť i nebyla ještě splatnou. Pohledávky, které teprve v budoucnosti vzniknou, nemohou býti zabaveny. U provisi, kteréž agentu z obchodů v budoucnosti uzavřených vyplývati mají, jest nejisto, zda agent bude s to, aby obchody uzavřel a tím provise získal. Nároky agenta na provisi nemohou považovány býti za stálý příjem ve smyslu §. 299. ex. ř., jelikož pohledávka vyniká zde teprve zprostředkováním obchodů. Spadají nároky takové tudíž pod ustanovení §. 3. zák. z 29./4. 1873 č. 68 z. ř., dle něhož nemohou býti zjišťovacími neb exekučními opatřeními stíženy dříve, než 1. až práce neb služby byly vykonány a 2. den již uplynul, kterého zaplacení státi se mělo. Z toho plyne, že pohledávky na provisích z obchodů, kteréž v budoucnosti uzavřeny býti mají, nemohou vůbec býti předmětem exekuce.

Zažalovaný obnos byl 9./11. 1909 zabaven, kdy služby ještě vykonány nebyly a proto též provise ještě vyplacena býti neměla. Poskytnutí práva zástavního na zažalovaném obnosu nesrovnává se se zákonem.

Lhostejno jest, že poddlužník C. opomenul dle §. 294. ex. ř. obstavku rekurse potírati. Neboť ustanovení zákona z 29./4. 1873

č. 68 z. ž., jsou povahy sociálně politické, veřejnoprávní a dlužno jich vždy šetřiti z moci zákona, jak to plyne z §. 39. č. 2 ex. ř., dle něhož exekuci z moci úřední jest zastaviti, vede-li se na pohledávky, kteréž dle platných předpisů z exekuce vůbec jsou vyloučeny. Zákonitě zábavní právo žalobnice na žalovaném obnosu nemůže býti přiznáno, pročež žalobě schází právní podklad.

Revisní důvod nesprávného právního posouzení věci proto schází. —bl—

Poznámku výpovědi pohledávky hypotekární, žaloby hypotekární a žaloby na výmaz (§§ 59. a 61. kn. z.) dlužno čítati k prozatímním opatřením a proto lze odporovati usnesení I. soudce jen ve lhůtě 8 denní.

A. podal na B. žalobu na neplatnost smluv nájemních a jich výmaz z knihy pozemkové s žádostí za poznámku spornosti.

I. stolice poznámku tu povolila, II. stolice nepovolila z důvodu, že jde o smlouvy pouze z a z n a m e n a n é a jich záznam teprve spraviti se má, dle znění a smyslu § 61. kn. z. však knihovní poznámku žaloby na neplatnost zápisu toliko při v k l a d u povoliti lze.

Na rekurs A-ův, v němž mimo důvody materiální vytýká se opožděnost rekursu, nejv. soud. dvůr stížnost B-ovu jako opožděnou odmítnul a A-ovi útraty dovolací stížnosti přiřknul.

D ů v o d y :

Dovolací stížnost, pokud vytýká opožděnost rekursu, jest opodstatněna.

Poznámku žaloby, o niž bylo dle § 61. kn. z. žádáno a jež byla procesním soudem povolena, dlužno, jak plyne z čl. XIII. č. 7. uv. z. k ex. ř. a vládních motivů k tomuto zákonnému ustanovení, čítati k prozatímním opatřením, jež v II. oddílu II. části ex. řádu a zejména § 382. ex. ř. dokonce nejsou výlučně uvedeny.

Ježto pak při zajišťovacích úkonech, které jest předsevzítí, a při řízení o jednotlivých zajišťovacích opatřeních, jež prohlašují se za přípustny zákony a nařízeními, nedotčenými tím, že působnosti nabytí řád exekuční, dlužno dle čl. XXVII. uv. zák. k ex. ř. šetřiti předpisův exekučního řádu (§§ 378.—402.), bylo v tomto případě také lze odporovati usnesení prvního soudce jen ve lhůtě 8 dnů, jak v §§ 65., odst. 2., a 402. ex. ř. jest stanoveno.

To se nestalo, nýbrž dána stížnost na poštu až 11. dne. Byla tudíž opožděna a slušelo se ji odmítnouti a proto usnesení rekursního soudu změnit.

(Rozh. z 20. září 1910, č. j. $\frac{R III. 353/10}{1}$.)

—a.